

παραμμένη ἀκλόνητον τὸ δαφνοστεφές οἰκοδόμημα, ὅπερ ἤγειρεν ὁ πόθος τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἐλάμπρυνεν ἡ δύναμις τοῦ φωτός μιᾶς ιδέας περιβληθείσης πορφύραν αἵματος.

Θ' ἀνατείλωσι καὶ πάλιν ἡμέραι ὑπὸ αἰσιωτέροισι οἰωνοῦς. Θὰ ἔλθωσι καὶ αὖθις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου ἡμέραι, αἵτινες νὰ μᾶς ἐμπνεύσωσι τὴν ἐλπίδα ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀποκαρτερήσεως καὶ τοῦ ζόφου μολυβδίνου στερεώματος. Τότε θ' ἀντηχήσῃ ὀλοσχερῶς τὸ ἄσμα τῆς Κρητικῆς ἐλευθερίας, ὅπερ εἶναι ἡ ἀποθέωσις τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Λαοὶ ἀπελπιζόμενοι, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν οὐδ' ἀναμνήσεις, ἐξ ὧν ἡ ψυχὴ ἐνισχύεται, εὐρίσκουσα τὴν δύναμιν ἐν αὐτῇ τῇ συμφορᾷ καὶ προχωρεῖ ἀκατάβλητος, διότι ἔχει μεθ' ἑαυτῆς τὴν ἰσχὺν τῆς ἱεράς ἀποστολῆς καὶ τῆς γλυκειᾶς ἐλπίδος.

Ἐκ τῆς καθόδου τοῦ μεγαλόφρονος Ἑλληνος βασιλόπαιδος εἰς τὴν πολυπαθῆ νῆσον, ἡ ἡρώϊς ἀδελφὴ ἀπήλαυσεν ἀπλέρτου εὐνομίας καὶ ἀληθοῦς ἐλευθερίας, ὁ δ' Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀνευφημῆι τὸν πρίγκηπα Γεώργιον, ὡς ζώσαν ἀναπαράστασιν τοῦ συνδέσμου, ὅστις ἐνώνει ἀδιασπᾶστως τὴν μητέρα Ἑλλάδα πρὸς τὴν μάρτυρα κόρην τῆς καὶ θὰ ἐνώσῃ μίαν ἡμέραν καὶ ἐμπράκτως τὴν αὐτόνομον Κρήτην μετὰ τῆς ἐλευθερίας Πατρίδος ἡμῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ (SONETTO)

ΜΕΣ' τῇ γλυκειᾷ σου τῇ ματιᾷ, στὰ γαλανὰ σου μάτια,
εἶδε τὸ φῶς ποῦ γύρευε 'στὸ σκότος ἡ ψυχὴ μου.
'Απ' τ' οὐρανοῦ των τὰ χρυσὰ γαλάζια τους παλάτια
τὴν εὐτυχία, τὴν χαρὰ, τὴν ἄδακρυ ζωὴ μου.

* *

Στὴ γαλανὴ τους θάλασσα, ἡ φωτεινὴ ματιὰ τους
εἶν' ὁ φανὸς ποῦ τρεμοσβεῖ στοῦ πέλαγου τὴν ἄκρη,
κ' εἶδε ἡ ψυχὴ μου κύματα ν' ἔχουν τὰ δάκρυά τους
τὴν χαρωπὴ ἐλπίδα τῆς π' ἄραξε σ' ἓνα δάκρυ.

* *

Ὡ, ἄφες τὴν, στὰ γαλανὰ πελάγη τους νὰ πλέῃ
σὲ τέτοια ἀστροφώτη νυχτιὰ σὰν θὰ σφαλᾷ τὰ μάτια
μύρια τραγούδια ἀνέκφραστα καὶ τότε θὰ σοῦ λέῃ.

* *

Μὰ ἂν δὲν θέλῃς ; Ἄφες τὴν, μιὰ χάρι ζητεῖ μόνο,
στὸ πέλαγός των, στὰ πικρὰ τοῦ πόνου κύματά τους
νὰ πᾶσῃ μέσα νὰ πινηῖ. Ὁ πόνος μέσ' τὸν πόνου !

(1899)

ΤΑΚΗΣ ΜΗΕΤΣΟΣ.